

ગર્જના

ધરાથી ગગન સુધી ખેતી અંગે બે આસપાસ

સંપાદન : નવીન મેકવાન
macwan4@gmail.com

નવું સંશોધન

ગાજરને કેસરી રંગ આપતા જનીનનું રહસ્ય વૈજ્ઞાનિકોએ ખોળી કાઢ્યું

જગદીશ મહેરા
ક્રમધેનુ યુનિવર્સિટી,
ગાંધીનગર

કેરોટીનોઈડ્સ પ્રો-વિટામીન એ આપણા ખોરાકમાં ગાજર દ્વારા મળી આવે છે.

કેરોટીનોઈડ્સ સૌ પ્રથમ વાર ગાજર (કેરેટ)માં મળી આવ્યા હતાં તેથી તેનું નામ કેરેટ ઉપરથી પાડવામાં આવ્યું છે પણ કયું જનીન આ માટે જવાબદાર છે તે એક રહસ્ય

આ શોધને પરિણામે હવે જુદી જુદી શાકભાજીમાં રોગ પ્રતિકારતા અને પોષક મૂલ્યો વધારવામાં સરળતા રહેશે.

વૈજ્ઞાનિકોએ ગાજરમાં કેરોટીનોઈડ્સ કેવી રીતે બને છે અને એકત્રિત થાય છે તેની રચના પણ જાણી લીધી છે. જેને કારણે જનીન સુધારણા દ્વારા

હતું. વૈજ્ઞાનિકોએ આ માટે ફાન્સના એક શહેરના નામ પરથી ઓળખાતા નાન્ટેસ કેરેટ (નાન્ટેસ ગાજર)ના સંપૂર્ણ જીનોમ શોધી કાઢ્યા છે. જેમાં આ નવા જનીનની જાણકારી મળી છે. આ ગાજરનું વૈજ્ઞાનિક નામ છે ડ્રીક્સ કેરોટા - જે હવે બટાકા, કાકડી, ટામેટાં અને શિમલા મરચાંના સંપૂર્ણ શોધાયેલા જીનોમમાં સામેલ થઈ ગયું છે.

અન્ય શાકભાજીમાં તેને દાખલ કરી માનવ સ્વાસ્થ્યમાં ઉપયોગી શાકભાજી તૈયાર કરી શકશે. એમ કિલિપ સાયમન, વિસ્કોન્સીન-મેડીસન યુનિવર્સિટીના પ્રોફેસરે જણાવ્યું હતું. ગાજરમાં પ્રચુર માત્રામાં બીટા કેરોટીન હોય છે જે માનવ શરીરમાં વિટામીન-એમાં પરિવર્તિત કવા સક્ષમ છે. કેરોટીનોઈડ્સ એન્ટી-ઓક્સિડન્ટ તરીકે પણ

જાણીતા છે જે ક્રમ વચ્ચે અને કેટલાક કેન્સરના રોગોનો પ્રતિકાર કરી શકે છે. તેમાં રહેલા કેટલાક સંયોજનો આ રોગો અટકાવવા સક્ષમ છે, એમ પ્રોફેસર સાયમનનું કહેવું છે.

પ્રોફેસર સાયમન કહે છે માણસમાં હોય તેના કરતાં ઘણી અન્ય વનસ્પતિ સહિત ગાજરમાં ૨૦ ટકા વધારે જનીન હોય છે.

પ્રોફેસર સાયમન કહે છે ૧૧ કરોડ વર્ષો અગાઉ ગાજર દ્રાક્ષમાંથી છુટું પડ્યું હતું. તેમનું કહેવું છે કીવી નામના ફળથી ૧૦ કરોડ વર્ષ અગાઉ છુટું પડ્યું હતું. એ સમયે ડાયનાસોર પૃથ્વી પર વસતા હતા. મૂળભૂત રીતે ગાજર સફેદ રંગના હતાં અને શરૂઆતમાં સફેદ પિત્તીઓ હશે જે મધ્ય એશિયામાં મળી આવતા હોવા જોઈએ. ગાજર ૧૧૦૦ વર્ષ અગાઉ ઈસ્તાનબી મળી આવ્યા હોવાનો ઉલ્લેખ છે. પરંતુ આ ગાજર પીળા રંગના, જાંબલી રંગના હતાં. ૧૬ મી સદીના સ્પેનીશ પેઈન્ટિંગમાં ગાજરને કેસરી રંગમાં દર્શાવાય છે અને વિશ્વ ભરમાં ગાજર હોંડો હોંડો બવાય છે.

યોમાસુ પાકોની જીવાતો સામે જંગ - ૧

ભીંડાની જીવાતો અને નિયંત્રણ

પ્રો. એમ.બી. ઝલા અને ડૉ. એચ.એસ.વર્મા
કૃષિ સંશોધન કેન્દ્ર,
આણંદ કૃષિ યુનિવર્સિટી,
સણસોલી

શાકભાજીને જીવાતો ધરુવાડિયાથી વાવણી / રોપણથી પરિપક્વ પાક સુધી એમ જુદી જુદી અવસ્થાએ નુકશાન કરે છે જેના લીધે શાકભાજીની ગુણવત્તા બગડે છે અને યોગ્ય બજારભાવ મળતા નથી અને ખેડૂતને આર્થિક નુકશાન વેઠવું પડે છે. ધણીવાર અમુક શાકભાજી પાકોમાં ધરુવાડિયામાં શરૂઆતની અવસ્થામાં જ જો જીવાતનો ઉપદ્રવ વધારે જોવા મળે તો આખું ધરુવાડિયુ નાશ પામે છે. આથી યોમાસુ શાકભાજી ઉગાડતા ખેડૂતો માટે જીવાતોની માહિતી અને નિયંત્રણની વિગતો ક્રમશઃ અહીં રજૂ કરીશું.

સૌ પ્રથમ ભીંડાની જીવાત વિશે જાણીએ.

ભીંડામાં મોલો નામની જીવાત ઉપદ્રવ કરે છે. મોલોનાં બચ્ચાં અને પુષ્પ પીળાશ પડતા

રંગના અને લંબગોળ આકારના હોય છે. મોલોના શરીરના પાછળના ભાગ ઉપર બે નળી (કોર્નીકલ્સ) હોય છે. મોલો તેના બચ્ચાં અને પુષ્પ અવસ્થાએ ભીંડાનાં પાનની નીચેની બાજુએ રહી રસ ચૂસે છે. જેથી પાનનીચેની બાજુએ રહી ચૂસે છે. જેથી નીચેની બાજુએ કોકકાચ જાય છે અને છોડની વૃષ્ટિ અટકી જાય છે.

તડતડિયા: બચ્ચાં પીળાશ પડતા લીલા રંગના જ્યારે પુષ્પ ફીક્કા લીલા રંગના હોય છે. જે ફાયર આકારના હોય છે અને ત્રાંસા ચાલે છે. બચ્ચાં અને પુષ્પ એમ બન્ને પાનની નીચેની સપાટીએ રહી પાનમાંથી રસ ચૂસે છે. જેને લીધે પાનની ધારો પીળી પડી ઉપરની તરફ કોકકાચ જાય છે અને પાન કોડીયા જેવા યઈ જાય છે.

સફેદમાખી: પુષ્પ માખી આશરે એક મી.મી. લાંબી, પીળાશ પડતા શરીરવાળી અને સફેદ પાંખો ધરાવે છે. બચ્ચાં અને કોશેટા બંને લંબગોળ અને ભીંગણ જેવા ચપટા હોય છે. બચ્ચાં અને પુષ્પ પાનમાંથી રસ ચૂસે છે. ભીંડામાં પીળી નસનો રોગ આ જીવાતથી ફેલાય છે.

લીલી ઈયળ: આ જીવાતની ઈયળ વિવિધ રંગની હોય છે. ભીંડામાં કળી, ફુલ અને શીંગો બેસતાં આ જીવાતનો ઉપદ્રવ જોવા મળે છે. ઈંડામાંથી નિકળેલ ઈયળ ભીંડામાં કળી, ફુલ અને શીંગો બેસતાં આ જીવાતનો ઉપદ્રવ જોવા મળે છે. ઈંડામાંથી નિકળેલી ઈયળ ભીંડાની શીંગોમાં કાણાં પાડી અંદરના બીજને ખાય છે. આવા

ઉપદ્રવિત ભીંડા વેચાણ લાયક રહેતા નથી.

ડૂંબ અને ફળ કોરી ખાનાર ઈયળ: આ ઈયળ ભુખરા રંગની, કાળા માંચવાળી અને વૃક્ષ આગળ કાલપુકત હોય છે. ફૂંદની પહેલી પાંખની જોડ સફેદ હોય છે. તેમાં ફાયર આકારનો લીલો પટ્ટો હોય છે. પાકનાં વૃષ્ટિકાળ દરમ્યાન આ ઈયળો છોડની ડૂંબો કોરી ખાય છે પરિણામે ડૂંબ ચીમળાઈ જાય છે. ફુલ/કળી બેસતાં ઈયળો તેને કોરે છે. શીંગો બેસતાં તેમાં દાખલ થઈ અંદરના છાણા કોરી ખાય છે. શીંગ પર પાંડેલ કાણું

ઈયળ પોતાની હગારથી બંધ કરે છે. કાણાં પાસે હગાર જોવા મળે છે. શીંગો બેંગોળ બની જાય છે.

સંકલ્પિત વ્યવસ્થાપન: એક કિલો બીજ ૧૦ ગ્રામ ઈમિગ્ર-કલોપ્રીડ ૭૦ ડબલ્યુએસ / ૯ મિલિ ઈમિગ્રાકલોપ્રીડ ૬૦૦ એકએસ અથવા ૪.૫ ગ્રામ થાયમોથોકામ ૭૦ ડબલ્યુએસ / ૯ મિ.લિ. થાયમોથોકામ ૩૫ એકએસનો પટ્ટ આપવાથી ચુસ્તિયા પ્રકારની જીવાતો સામે આશરે દોઢ માસ સુધી રક્ષણ મેળવી શકાય.

ચુસ્તિયા પ્રકારની જીવાતોનાં ઉપદ્રવની શરૂઆત થાય કે લીમગ્રની લીંબોળીની મીંજનો ભૂકો ૫૦૦ ગ્રામ (૫ ટકા અર્ક) અથવા લીંબોળીનું તેલ મીલી અથવા લસણની ૫૦૦ ગ્રામ કળીનો અર્ક અથવા લીમગ્ર આધારિત તૈયાર દવા ૨૦ મિલી (૧ ઈંસી) થી ૪૦ મિલિ (૦.૧૫ ઈંસી) અથવા વર્ટીસીલીયમ લેકાની નામની

જૂવનો પાવડર ૪૦ ગ્રામ ૧૦ લિટર પાણીમાં ઉમેરી સાંજના સમયે છોડ બરાબર ભીંજાય તે રીતે ૧૦ દિવસના અંતરે જરૂરિયાત મુજબ છંટકાવ કરવો.

આ જીવાતોનો ઉપદ્રવ જ્યારે શમ્યમાત્રા વટવે ત્યારે ડાયમિથોએટ ૩૦ ઈંસી ૧૦ મિલી અથવા ફોસ્ફામિડ્રેન ૪૦ એસએલ ૧૦ મિલિ અથવા ઈમિગ્રાકલોપ્રીડ ૧૦.૯ એસ.એલ ૪ મિલિ અથવા થાયમોથોકામ ૨૫ ડબલ્યુએ ૪ ગ્રામ અથવા એસીકેટ ૭૫ એસપી ૧૦ ગ્રામ ૧૦ લિટર પાણીમાં ભેળવી છંટકાવ કરવો. પરંતુ ભીંડાનો ઉતાર ચાલુ હોય તો ઠવાનાં છંટકાવ પહેલાં ભારે વીણી કરવી અને ત્યાર બાદ પુરતો સમયગાળો જાળવી શીંગો ઉતારવી.

ડૂંબ અને ફળ કોરી ખાનાર ઈયળના નર ફૂંદને સમૂહમાં પકડવા વીધા દીઠ ૪૦ની સંખ્યામાં ફેરોમોન ટ્રેપ ગોઠવવા. આ ઈયળોમાં રોગ પેદા કરતા બેસીલસ ચુરી-જીન્સીસ નામના જીવાણુનો પાવડર ૨૦ ગ્રામ અથવા બીવેરીયા બેસીયાના નામની ફુગનો પાવડર ૪૦ ગ્રામ ૧૦ લિટર પાણીમાં ભેળવી સાંજના સમયે છોડ બરાબર ભીંજાય તે રીતે છંટકાવ કરવો. ડૂંબ અને ફળ કોરી ખાનાર ઈયળ અને લીલી ઈયળના નિયંત્રણ માટે મેલોથીઓન ૫૦ ઈંસી ૧૦ મિલિ અથવા કાર્ટેપ હાઈડ્રોક્લોરાઈડ ૫૦ એસપી ૨૦ ગ્રામ અથવા ક્વિનાલોફોસ ૨૫ ઈંસી ૨૦ મિલિ ૧૦ લિટર પાણીમાં ભેળવી છંટકાવ કરવો. લીલી ઈયળના ઉપદ્રવને ધ્યાનમાં લઈ આ જીવાત માટેનું ન્યુક્લિઅર પોલીહેડ્રોસીસ વાયરસ ૨૫૦ એલઈ ૪૦૦ થી ૫૦૦ લિટર પાણીમાં ભેળવી એક હેક્ટર વિસ્તારમાં સાંજના સમયે છોડ બરાબર ભીંજાય તે રીતે છંટકાવ કરવો.

સ્માર્ટ મત્સ્ય પાલન

ટંડેલ જીતેન્દ્રકુમાર ટી,
ક્રમધેનુ યુનિવર્સિટી,
ગાંધીનગર

માછલીના ખોરાકમાં પોષક તત્વો અને તેની જાળવણી

શરીરના સંપૂર્ણ વિકાસ માટે પ્રોટીન જ જવાબદાર છે. કાર્બોહાઈડ્રેટ, વિટામીન, ચરબી જેવાં અન્ય પોષક તત્વો પણ અગત્યનાં છે અને તે પ્રમાણસર આપવા જરૂરી છે. જેનાથી માછલીનો વિકાસ ઝડપથી અને સારી રીતે થઈ શકે. જરૂરી પોષક તત્વોનું વર્ણન નીચે કોષ્ટક ૧માં છે.

માછલીના ખોરાકનો પ્રકાર : ખોરાકના મુખ્યત્વે પ્રકાર બે છે. (૧) તરતા ખોરાકના દાણા (૨) ડૂબતા ખોરાકના દાણાઓ બન્ને પ્રકારના દાણાનો માછલી અને કિંગાના ઉછેર માટે ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

મોટા ભાગની માછલી તરતો ખોરાક પસંદ કરે છે જ્યારે કિંગા ડૂબતો ખોરાક ખૂબ જ ખર્ચાળ હોઈ છે, આથી ખોરાક બનાવવામાં આવે ત્યારે હવાનું દબાણ આપીને આ ખોરાક તૈયાર કરવામાં આવે છે. જો કે આ પ્રકારના ખોરાકનો ફાયદો એ છે કે ખેડૂત પોતાના તળાવમાં માછલી ખોરાક ખાય છે કે નહિ એ ઉપરથી જ જોઈ શકે છે. માછલીના ઉછેર દરમિયાન ઓછા ખોરાકે વધુ ને વધુ માછલીની વૃદ્ધિ થવી જોઈએ એ ખૂબ જ અગત્યની બાબત છે.

માછલીના ખોરાકના ક્ષણ અને દાણાનો આકાર :

ખોરાકનો આકાર હંમેશા માછલીના મોંના ગાળા બરાબર હોવો જોઈએ અને તેથી તૈયાર કરેલ ખોરાકના દાણાનો આકાર વિકસિત માછલીના મોંના ગાળા બરાબર રાખવામાં આવે છે. રજકણ કે સુક્ષ્મ કણો જે હશે તો કદાચ ચૂઈમાં અવરોધ ઉત્પન્ન કરીને માછલીને મોટું નુકશાન પહોંચાડી શકે છે. આથી ખોરાકના કણો અને દાણાનો આકાર માછલીની વિવિધ અવસ્થાએ નીચે મુજબ રાખવામાં આવે છે.

ખોરાક રૂપાંતર પ્રમાણ અને ખોરાકની કાર્યક્ષમતાની ગણતરીઓ: ખોરાક ખૂબ જ ખર્ચાળ છે, તેથી ખોરાક બનાવતી વખતે મહત્વની ગણતરીઓ ધ્યાનમાં રાખવી જરૂરી છે, જેમ કે ખોરાક રૂપાંતર પ્રમાણ અને ખોરાકની કાર્યક્ષમતા. આ બે મહત્વપૂર્ણ ગણતરીઓ છે. ખોરાક રૂપાંતર પ્રમાણ એટલે માછલી દ્વારા ખાવામાં આવેલો કુલ ખોરાક તેના ભાગ્યે માછલીનું વજન. ઉદાહરણ તરીકે, જો માછલી કુલ ૧૫ ગ્રામ ખોરાક ખાય તેની સામે તેને ૧૦ ગ્રામ

વજન વૃદ્ધિ પામે તો ખોરાક રૂપાંતર પ્રમાણ ૧.૫/ ૧૦ = ૧.૫ મળે અને ખોરાક રૂપાંતર પ્રમાણ એ મોટા ભાગની માછલીની પ્રજાતિ માટે સારી વૃદ્ધિ ગણવામાં આવે છે. ખોરાકનો સંગ્રહ અને જાળવણી: જો તમે માછલીઓ માટે જથ્થાબંધ ખોરાક ખરીદીને સંગ્રહ કરો છો. તો એ ખોરાકની જાળવણી કરવી જોઈએ. નાના ખેડૂતો કાર્મમાં પોતાની પદ્ધતિથી ખોરાક બનાવીને માછલીને આહાર તરીકે આપે છે. આ પ્રકારના ખોરાક શક્ય હોય તો તાજે જ ઉપયોગમાં લેવો.

ખોરાકને સામાન્ય રીતે ૯૦-૧૦૦ દિવસ કરતાં વધુ સમય સુધી સંગ્રહિત ન કરવો જોઈએ અને બને ત્યાં સુધી નિયમિત પરીક્ષણ કરવું જોઈએ. ખોરાકને સૂકી અવસ્થામાં રાખવા તેને ભેજ ના લાગે તેનું ધ્યાન રાખવું. જુનો ખોરાક પહેલા ઉપયોગમાં લેવો. ફૂગ લાગેલ ખોરાક માછલીને આપવો નહીં. ખોરાકની ભેગને સંગ્રહ કરતી વખતે જમનના સીધા સંપર્કથી ઊંચાઈએ રાખવો. ■

કોષ્ટક ૧. માછલીના ખોરાકમાં જરૂરી પોષક તત્વો

પોષક તત્વો	સ્પોન તથા ઈંગરબીજ	ઈંગરબીજથી મોટી	પુષ્
પ્રોટીન (%)	૪૦-૪૫	૩૦-૩૫	૨૫-૩૦
કોર્બોહાઈડ્રેટ (%)	૨૨-૨૬	૩૦-૪૦	૩૫-૪૦
ચરબી (%)	૬-૮	૪-૬	૪-૬
વિટામીન (ઝ)	૧	૧	૧
ખનીજ તત્વો (ઝ)	૧	૧	૧
પાચન શક્તિ (કિ.કેલરી / ૧૦૦ ગ્રામ)	૩૧૦	૨૮૦	૨૮૦

કોષ્ટક ૨. માછલીના ખોરાકના ક્ષણ અને દાણાનો આકાર

માછલીની અવસ્થા	ક્ષણ અને દાણાનો આકાર
સ્પોન (૫-૬ મી.મી.)	૦.૫ માર્શકો મી. વ્યાસનો પાવડર ફેરેલ સુકો ખોરાક
ક્ષય (૨૦-૨૫ મી.મી.)	< ૦.૫ - ૦.૮ મી.મી. ક્ષણ
ઈંગરબીજ (૮૦-૧૫૦ મી.મી.)	૧.૫-૨. મી.મી. વ્યાસના દાણા
મોટી માછલી (> ૧૫૦ મી.મી.)	૨.૫-૩.૦ મી.મી. વ્યાસના સુકા દાણા

ભારતીય ગૌવંશને ઓળખો

ગુજરાતનું ગૌરવ: ગીર ગાય

ડૉ. વિશાલ સુથાર,
અને ડૉ. તન્વીર ફાતિમા મોમીન,
ક્રમધેનુ યુનિવર્સિટી,
ગાંધીનગર

ગીર ગાયને ગુજરાતનું ગૌરવ છે. ગીર ગાયોના વતન જૂનાગઢના ગીર જંગલ - ગીરનાર પરથી પસ્ટુ છે. આ ગાયોનું વતન જૂનાગઢ, ભાવનગર, રાજકોટ, અમરેલી જિલ્લા સહિત ગીર જંગલના આસપાસના વિસ્તારો છે. ગીર ગાયો સ્વભાવે શાંત અને માયાળુ હોય છે. ગાય મુખ્યત્વે દૂધ ઉત્પાદન માટે રાખવામાં આવે છે. બળદનો ઉપયોગ ભારવહન માટે થાય છે.

ગીર ગાય ભાડાલી, દેસાણા, ગુજરાતી, કાઠિયાવાડી, સોરઠી વગેરે નામથી પણ ઓળખાય છે.

શારીરિક લક્ષણો:

(૧) રંગ: ગાય ઘેરા લાલ રંગની જોવા મળે છે. આ ઉપરાંત કેટલીક ગાયોમાં ટપકાં અથવા ધબ્બા જોવા મળે છે.

(૨) શિંગડા: શિંગડા

મધરાત્રીથી નીકળીને પહેલા સહેજ નીચે અને ત્યાર બાદ પાછળની તરફ વળેલા હોય છે.

(૩) વજન: નરનું સરેરાશ વજન: ૫૦૦-૫૪૦ કિ.ગ્રા., માદાનું વજન: ૩૫૦- ૪૨૫ કિ.ગ્રા. જન્મ સમયે નર વાછરાડાનું વજન : ૨૪ કિ.ગ્રા. (સરેરાશ) તથા જન્મ સમયે માદા વાછરાડાનું વજન : ૨૨ કિ.ગ્રા. (સરેરાશ) હોય છે.

કાન: ગીર ગાયના કાન લાંબા ઝૂંલતા અને વડના પાન જેવા હોય છે. તેનું કપાળ વિશિષ્ટ પ્રકારે ઉપસેલું હોય છે. જે તેની વિશિષ્ટતા છે.

પૂંછ: ગાયોમાં મધ્યમ કદની જ્યારે નરમાં મોટી અને એક તરફ ફળેલી હોય છે. ગોદડી પ્રમાણમાં માટી અને ઝૂંલતી હોય છે. તેમની ચાલ ઝંભીર, ધીમી હોય છે.

પ્રથમ વિચારણ સમયે ઉંમર: ૩૮-૫૫ મહિના

વેતર દીઠ દૂધ ઉત્પાદન: ૨૦૦૦-૨૨૦૦ કિ.ગ્રા. કેટલાંક સુઆયોજિત કાર્મમાં ૫૦૦૦ કિ.ગ્રા. સુધીનું દૂધ ઉત્પાદન નોંધાયું છે.

બે વિચારણ વચ્ચેનો

સમયગાળો: ૧૪-૧૯ મહિના દૂધમાં ફેટનું પ્રમાણ: ૪-૫ ટકા.

ગીર ગાયોની નિકાસ શ્રાવિજ, અમેરિકા, મેક્સિકો જેવા દેશોમાં થયેલ છે. ગીર ગાયો વિષમ વાતાવરણમાં પણ નબી શકે છે. આ ઉપરાંત તે ઓછા ખોરાકમાં વધુ દૂધ ઉત્પાદન માટે જાણીતી છે. ગાયો ઘણા રોગો સામે પ્રતિકારક્ષતા ધરાવતી હોવાથી તે વિદેશમાં ખૂબ પ્રખ્યાત છે.

આ કારણોસર આજના આપણા દેશના જરૂર પેડૂતો તેનું જતન કરવા આગળ આવી રહ્યો છે. લેખકોના પોતાના અનુભવો કહે છે કે ખેડૂતો ગીર ગાયનું જતન શોધથી કરે છે પરંતુ આ જતન સુધારા અર્થે અને વધુ નફાકારક બનાવવા માટે વૈજ્ઞાનિકોએ ઘણું ખર્ચ કરવાનું બાકી છે. ગીર ગાયને ગુજરાતનું ગૌરવ છે. ભારતમાં દૂધ ઉત્પાદન માટે તે જાણીતી છે. ગીર ગાયનું મુખ્ય વતન જૂનાગઢ, ભાવનગર, રાજકોટ, અમરેલી જિલ્લા સહિત ગીર જંગલના આસપાસનો વિસ્તાર છે.